

at henstille til den ærede Landbrugsminister at han opfiger Lejemaalet, for saa vidt det er muligt, og i alt Fald ikke fornyr Forpagtningskontrakten, naar den udløber, men derimod lader Fiskerne dræbe Sælhundene overalt, hvor disse findes, frit og uhindret, og saa paa det her omtalte Rev, Nordvest-Revet, ved Højsø.

Jeg skal dernæst tillade mig at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa et Forhold, som flere Gange tidligere er omtalt her i Salen, nemlig Arresjøens uheldige Vandstandsforhold, der sikkert kunde trænge til en indgaaende Undersøgelse. Der er nemlig det særegne ved Forholdene der, at Vandstanden i Søen stadig stiger, og at Søen vokser Nar for Nar. Den vokser selvfølgelig paa Bekostning af de Ejendomme, der ligge omkring den. De Enge, der omgive Søen, blive derved enten helt overstykkede af Vandet, saa at de ingen Værdi have, eller delvis overstykkede, saa at de tabe betydelig i Værdi, idet der i Stedet for Græs kun vokser Vandplanter paa dem, medens Ejerne lige fuldt maa udrede de Statter og Afgifter, der hvile paa Arealerne. Jeg mener derfor, at en indgaaende teknisk Undersøgelse vil være højt nødvendig, en Undersøgelse, hvorved det kunde blive klargjort, hvorledes man bedst og billigst skal kunne forebygge, at der sker større Skade, og muligvis afhjælpe den Skade, som allerede er sket, ved at Vandet saaledes er steget. Det bør undersøges, om det kan ske ved Diganlæg eller ved en Omordning af Tilstrømsforholdene eller muligvis af Afløbsforholdene. Nu kan det let nok siges, at Lodsjerne selv kunne lade en saadan Undersøgelse foretage. Ja, det kunne de ganske vist, men som Forholdene ere for Djæbikket, hvor Landbruget lever under betrængte Tilstande, sætter man sig ikke gerne for Udgifter, naar man ikke forud kan være sikker paa, at de ville føre til noget. Og i dette Tilfælde kan man ikke forud være forvisset om, at en Undersøgelse fører til en Løsning af Spørgsmaalet. Staten har for saa vidt ingen Forpligtelse, som den Kontrakt, hvorved Flodemaalsmærket i sin Tid blev bestemt ved en Overenskomst mellem Staten og Lodsjerne, ikke kan siges at være misligholdt fra Statens Side, idet Flodemaalsmærket næppe er overstredet. Men da Staten er Ejer af Søen og tillige ejer i alt Fald en Del af de Fabrikker, der drives ved Svøns Vand, turde dog Billigheds- og Humanitetsheishyn tale for, at Staten træder hjælpende til, og jeg vil tillade mig indtrængende at anmode den højtærede Landbrugsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og omfatte

den med Velvilje, saa at dette Spørgsmaal kan blive løst paa en for alle de interesserede Parter tilfredsstillende Maade. — Det var egentlig kun disse Par Henstillinger til den højtærede Landbrugsminister, der have foranlediget mig til at tage Ordet.

Sag: Naar Forslaget til Finansloven kommer i Hønderne paa erfarne Parlamentarikere, af hvilke dette Ting for største Delen bestaar, er det ganske naturligt, at den erfarne Politikers Hje straks søger hen til de enkelte Paragraffer for i dem at finde, hvad der er gammelt, og isøndre, hvad der er nyt og fremtræder for første Gang. Derimod glemmer han ganske naturligt at se paa Omslaget. For mig, der i Dag for første Gang har den Ære at deltage i dette Tings første Behandling af Finansloven, frembyder imidlertid det, der staaar paa Omslaget, allerede et Spørgsmaal, der synes mig at være et Hovedspørgsmaal ved Finanslovens Behandling. Der staaar paa Omslaget: „Forslag til Finanslov“. Der rejser sig da straks det Spørgsmaal: Hvad betyder det, at her forelægges noget af Regeringen for dette Ting, og at Regeringen kalder det Forslag til Finanslov? Betyder det det, som Ordene nærmest synes at henlede Opmærksomheden paa, at her forelægges et Forslag, og at Betingelsen for, at noget af, hvad der staaar i dette Forslag, kan blive til Lov, er, at det billiges af dette Ting og af det andet Ting, og at det stadfæstes af Kongen? Betyder det, at ingen Bevilling vil kunne komme ind paa Finansloven, som ikke har staaet paa dette Forslag eller er blevet sat ind derpaa af dette Ting og blevet godkendt af dette Ting? Betyder det med andre Ord, at Regeringen vil bøj sig for Tingets Bevillingsmyndighed? Hvis Forholdet ikke er det, at naar der her forelægges et Forslag til Finanslov af Regeringen, er det Regeringens Mening, at de Ting, som dette Ting modfatter sig, ville ikke komme ind paa Finansloven, saa synes det hele at være en kun lidet alvorlig Sag saavel fra Regeringens Side, som begynder Spasen, som fra Tingets Side, som forfatter den. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Regering, da det ikke er mig bekendt, at der er nogen Forsatning her i Landet, om Forholdet er det, at der alligevel her i Landet gælder visse Regler for Bevillingsmyndigheden, som Regeringen vil bøj sig for, om den højtærede Regering overhovedet har nogen bestemt Plan med det Skridt, den har foretaget sig, idet den her har forelagt Forslag til Finanslov, eller om det er Regerin-